

Sygn. akt IV Ka 907/21

1.

2.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2022 r.

4.Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1.Przewodniczący:	1.SSO Agnieszka Połyniak
1.Protokolant:	1.Marta Synowiec

przy udziale Marka Bzunka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2022 r.

6.sprawy N. L.

7.syna L. i U. z domu W.

8.urodzonego (...) w P.

9.oskarżonego z art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk

10.na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11.od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

12.z dnia 11 maja 2021 r. sygnatura akt III K 2084/20

14.uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 907/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 11 maja 2021r. sygn. akt III K 2084/20</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	
<p>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>obrońca oskarżonego zarzucił:</p> <p>1. mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, tj, art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i przyznanie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych N.B.oraz K. A. w zakresie w jakim wskazali oni na N. L. jako współsprawcę i sprawcę zarzuconych temu oskarżonemu czynów oraz nierozstrzygnięcie istniejących w sprawie wątpliwości na korzyść oskarżonego w sytuacji, gdy sprawstwa N. L. nie potwierdza żaden</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

inny
przeprowadzony w
sprawie dowód,
a nadto sami
pomawiający są
osobami
obeznanyymi z
mechanizmami
procesu karnego, a
pomówienie
nastąpiło po upływie
czasu
umożliwiającego
uknięcie intrygi
pomiędzy
oskarżonymi N. B.
a K. A., której to
nie da się uznać za
wykluczoną,

2. obrazę przepisów
postępowania a to
art. 7 k.p.k. w
zw. z art. 410
k.p.k. polegającą na
wybiórczej,
dowolnej i
sprzecznej z
zasadami
doświadczenia
życiowego, zasadami
prawidłowego
rozumowania i
zasadami
obiektywizmu
analizie zebranego
w sprawie materiału
dowodowego
poprzez poprzez
wadliwe przyjęcie,
iż zeznania świadka
K. P. i K.
K. oraz wyjaśnienia
oskarżonych N.B.
oraz K. A.
przesłuchanych w
sprawie zasługują
na wiarę podczas
gdy pozostawały one
niewystarczające dla

przypisania winy oskarżonemu N. L. co skutkowało niezastosowaniem przepisu art. 5 § 2 k.p.k. w przedmiotowej sprawie, mimo że prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzić powinna do przekonania, że w sprawie występują istotne wątpliwości w zakresie współsprawstwa oskarżonego co do przypisanego mu czynu, które winny zostać rozstrzygnięte na korzyść N. L., w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych, przyjęty za podstawę orzeczenia, polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony N. L. uczestniczył w okresie od 19 do 20 marca 2020 r. w kradzieży elektronarzędzi powodując straty na szkodę Firmy (...) z/ s w N..

3. rażąco surowość orzeczonej wobec oskarżonego N. L. kary jako nieadekwatnej do jej celów i zasad: proporcjonalności, winy i społecznej szkodliwości czynu,

z uwzględnieniem przede wszystkim okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego i jednoczesnym deprecjonowaniem okoliczności korzystnych dla niego, z prymatem stosowania przez sąd zasad prewencji ogólnej, z jednoczesnym pominięciem zasad prewencji indywidualnej przy wymiarze kary, w sytuacji gdzie ocena okoliczności i przesłanek rzutujących na rodzaj właściwej w danym wypadku kary wskazuje, iż jest ona rażąco surowa.

4. naruszenie przepisu prawa materialnego w postaci art. 46 § 1 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na orzeczeniu wobec oskarżonych K. A., N. B. oraz N. L. obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami przypisanymi im w wyroku poprzez solidarną zapłatę na rzecz pokrzywdzonej Firmy (...) kwoty 35.000,00 zł, podczas gdy obowiązek

	<p>naprawienia szkody powinien być orzeczony wobec oskarżonych K. A. i N.B.poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonej ww. kwoty stanowiącej całość szkody poniesionej przez pokrzywdzoną czynami przypisanymi oskarżonym w wyroku.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Do zarzutów podniesionych przez obrońcę jednoznacznie nie sposób się obecnie odnieść, ponieważ tak skonstruowana apelacja jest co najmniej przedwczesna, a to z uwagi na dostrzeżone przez sąd odwoławczy, rażące naruszenia art. 6 k.p.k., tj. pozbawienie N. L. prawa do obrony, które jest związane z prawem do informacji procesowej oraz do dysponowania odpowiednim czasem do przygotowania obrony, jako gwarantującymi</p>				

możliwość podjęcia realnej obrony. Prawo to zostało uregulowane w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP i na mocy art. 6 kpk wprowadzone do polskiego postępowania. Z akt sprawy III K 2084/20 wynika, że w czasie pierwszego przesłuchania (k. 305) N. L. wskazał jako adres dla doręczeń Areszt Śledczy w Ś., a to w związku z pozbawieniem wolności od 21 września 2020r. Adres w W. przy ul. (...) wskazał jedynie jako miejsce zameldowania (k. 305). Również w akcie oskarżenia prokurator zaznaczył, że "w chwili obecnej przebywa w ZK w K." (k. 361), choć informacji tej nie powtórzył już w dalszej części aktu oskarżenia, gdzie wskazał jedynie miejsce zameldowania oskarżonego nie precyzując jaki jest adres dla doręczeń (k. 361v). Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, zawiadomił N. L. o rozprawie, przesyłając stosowane pismo na adres W. ul. (...) (k.

386). Przesyłka ta nie została podjęta w terminie przez adresata, co w ujawnionych okolicznościach nie może dziwić. Na tej podstawie sąd orzekający uznał obecność oskarżonego, jak i pozostałych oskarżonych w sprawie, za nieobowiązkową, a samo zawiadomienie za doręczone zgodnie z brzmieniem art. 133§2 k.p.k. na jednym terminie, tj. 11 maja 2021r. przeprowadził całe postępowanie pod nieobecność N. L. (k. 390 - 392).

Przyjęcie prawa oskarżonego do obrony jako zasady procesu karnego oznacza, że może on prowadzić akcję obrończą w toku całego postępowania, a jednocześnie, że w razie wątpliwości interpretacyjnych na gruncie konkretnych przepisów powinny one być interpretowane tak, aby zapewnić realną możliwość prawa do obrony (T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego).

Komentarz, t. 1, Warszawa 2014, s. 66). W toku przedmiotowego postępowania N. L. takiej możliwości nie miał, bowiem całe postępowanie przeprowadzone zostało pomimo tego, że w żadnym razie nie można było uznać, że oskarżony został prawidłowo zawiadomiony o pierwszym terminie rozprawy głównej i nie uczestniczył w niej nie dlatego, iż taka była jego wola. Od początku to, że przebywa w zakładzie karnym było wiadome najpierw prokuratorowi, na następnie sądowi I instancji (o ile właściwie zapoznałby się z danymi osobowo - poznawczymi dot. tego oskarżonego).

Choć stwierdzonego naruszenia, tj. niezawiadomienia oskarżonego o terminie rozprawy głównej nie można rozpatrywać kategorii uchybienia z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., nie mieści się w jego ramach okoliczność kwestionowania skuteczności zawiadomienia o terminie rozprawy.

Okoliczność ta może być jedynie przedmiotem zarzutu naruszenia art. 117 § 2 w zw. z art. 133 § 2 k.p.k., czy też nawet art. 6 k.p.k. (vide postanowienie SN z 23.08.2017 r., V KK 307/17, Lex nr 2340618). To odwołując się do tych okoliczności obrońca N. L. wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie i wniesienia apelacji (k. 469 - 471) i wniosek został uwzględniony, a tak wniesiona apelacja przyjęta i przedstawiona tut. sądowi odwoławczemu do rozpoznania.

Obrońca w apelacji kwestii pozbawienia oskarżonego prawa do obrony nie zarzucił, skoncentrował się bowiem na kwestionowaniu oceny poszczególnych dowodów, w tym zwłaszcza pomawiających wyjaśnień współoskarżonych N.B.i K. A., jak też wskazując, iż doszło do naruszeniu zasady in dubio pro reo.

Niemniej oceniając to, czy materiał dowodowy istotnie uprawnia do uznania sprawstwa i winy N. L., nie można pominąć tego, że żaden dowód w zakresie stawianego mu zarzutu nie został przez sąd orzekający przeprowadzony bezpośrednio, oskarżony nie tylko nie miał szansy ustosunkować się do treści poszczególnych dowodów, ale przede wszystkim podjąć jakiegokolwiek obrony.

W tych okolicznościach nie sposób obecnie, bez bezpośredniego przesłuchania choćby K. A. i N. B., jak też pokrzywdzonego, kategorycznie wypowiedzieć się odnośnie tego, czy dowody te mogą stanowić o bezspornym uznaniu sprawstwa i winy N. L., jak też, czy przyjęta w zarzucie wartość szkody i związanego z tym obowiązku solidarnego jej naprawienia przez współsprawców, odpowiada rzeczywistości. Obecnie można

<p>jedynie założyć, iż takie podstawy są, jeśli uwzględni się choćby to, że K. A. w toku przesłuchania 25 marca 2020r. (k. 212 - 213) opisał okoliczności włamania i kradzieży dużej ilości elektronarzędzi, czego miał się dopuścić wspólnie z N. B. i N. L., a okoliczności te potwierdził N.B.po zatrzymaniu 15 maja 2020r. (k. 166). Kwestie te wymagają jednakże właściwej oceny poprzedzonej przeprowadzeniem dowodów przez sąd I instancji.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1. o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego N. L. od zarzutu popełnienia przypisanego mu czynu, ewentualnie</p> <p>2. o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu Wydziałowi III Karnemu do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania okazał się skuteczny, bowiem Sąd Rejonowy przeprowadził całe postępowanie w sprawie dotyczącej N. L. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. pod nieobecność tego oskarżonego, której nie można było uznać za nieusprawiedliwioną, a samego doręczenia zawiadomienia o terminie tej rozprawy za skuteczne. W zakresie czynu zarzucanego temu oskarżonemu sąd meriti nie przeprowadził w sposób bezpośredni żadnego dowodu, a głównym argumentem, który miał wskazywać na wiarygodność K. A. i N.B., jak wynika z uzasadnienia wyroku, jest to, że wyrok skazujący w/wym. uprawomocnił się, a przy tym sąd ten nie dostrzegł</p>		

żadnych powodów,
dla których mieliby
go bezpodstawnie
pomawiać.

Z takim
stanowiskiem, jako
nazbyt
uproszczonym, nie
można się zgodzić,
a kwestia relacji
pomiędzy
oskarżonymi winna
być wyjaśniona.
Podobnie ocenić
należy kwestię
ustaleń w zakresie
wartości szkody
wyrządzonej
pokrzywdzonemu,
który mimo
obietnicy, nie złożył
wyliczenia. K. P.,
składając
zawiadomienie o
przestępstwie
wskazywał, że kwota
35.000 złotych to
jedynie wstępne
wyliczenie (k. 179).
Tym samym jako
konieczne dla
prawidłowego
wyrokowania w
sprawie jawi się
właściwe
przeprowadzenie
całego postępowania
dowodowego
dotyczącego
kradzieży z
włamaniem do
pomieszczenia -
garażu Kopalni (...)
z/s w B., w której
przechowywany był
sprzęt -
elektronarzędzia
Firmy (...) z/s w N..

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Tak, jak wskazał tut. sąd odwoławczy w sekcji 3.1 kontrola instancyjna doprowadziła do uznania, iż wskutek nieprawidłowego przyjęcia, iż N. L. został właściwie zawiadomiony o terminie rozprawy głównej 11 maja 2021r., a nieobecność była przejawem jego woli, doszło do naruszenia jego prawa do obrony, bowiem został pozbawiony możliwości jej podjęcia, co w			

sytuacji gdy sąd I instancji nie przeprowadził bezpośrednio żadnego dowodu związanego z zarzutem stawianym temu oskarżonemu, mimo że składający zawiadomienie K. P. zobowiązał się "dostarczyć dokładną wycenę poniesionych strat oraz numery fabryczne elektronarzędzi", zaznaczając że kwota 35.000 złotych i wskazane elektronarzędzia to "straty wstępne" (k. 179), stanowi o konieczności przeprowadzenia całego postępowania w tym zakresie od początku, z poszanowaniem prawa do obrony oskarżonego w taki sposób, by mógł je rzeczywiście realizować. Dopiero po tak przeprowadzonym postępowaniu możliwe będzie właściwe ustalenie okoliczności wydarzeń z okresu 19 - 20 marca 2020r., jak też ewentualnej odpowiedzialności N. L..

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
7. PODPIS			

Agnieszka Połyniak	
--------------------	--

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego N. L.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie sprawstwa i winy w zakresie czynu z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz wymierzenie kary pozbawienia wolności i zobowiązanie do naprawienia szkody	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa	

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana